

„Rasizm zniewagą Boga”

1. „Przyjdę, by zebrać wszystkie narody i języki; przyjdą i ujrzą moją chwałę” (Iz 66, 18). Te słowa proroka Izajasza, odczytane podczas dzisiejszej liturgii, przypominają mi o ważnym spotkaniu międzynarodowym, które ma się rozpocząć w najbliższy piątek, 31 sierpnia, w Durbanie, w Republice Południowej Afryki, i potrwa do 7 września. Mam na myśli Światową Konferencję Narodów Zjednoczonych poświęconą walce z dyskryminacją rasową. Również na tym forum Kościół wystąpi zdecydowanie w obronie fundamentalnych praw człowieka, zakorzenionych w jego godności istoty stworzonej na obraz i podobieństwo Boga.

Aby przedstawić wiernym oraz społeczności międzynarodowej stanowisko Stolicy Apostolskiej w tej materii, Papieska Rada „Iustitia et Pax” opracowała nowe wydanie – opatrzone szczegółowym, aktualizującym wstępem – dokumentu opublikowanego na moją prośbę w 1988 r., zatytułowanego „Kościół wobec rasizmu: o spójeczność bardziej braterskie”.

2. W ostatnich dziesięcioleciach, w których jesteśmy świadkami postępów globalizacji, niepokojącego zjawiska odradzania się agresywnych nacjonalizmów, przemocy na tle etnicznym i rozpowszechnionej dyskryminacji rasowej, godność człowieka była często bardzo poważnie zagrożona. Każde prawe sumienie musi zdecydowanie potępiać rasizm, gnieźdzący się w ludzkich sercach czy w jakimkolwiek środowisku. Niestety, przybiera on wciąż nowe i nieoczekiwane postaci, obrażając i poniżając rodzinę ludzką. Rasizm to grzech, który stanowi wielką zniewagę Boga.

Sobór Watykański II przypomina, że „nie możemy zwracać się do Boga jako do Ojca wszystkich, jeśli nie zgadzamy się traktować po bratersku kogoś z ludzi na obraz Boży stworzonych (...). Toteż Kościół odrzuca jako obcą duchowi Chrystusowemu wszelką dyskryminację czy prześladowanie stosowane ze względu na rasę czy kolor skóry, na pochodzenie społeczne czy religijne” (Nostra aetate, 5).

3. Rasizmowi trzeba przeciwstawić kulturę wzajemnej akceptacji, uznając w każdym człowieku – mężczyźnie i kobiecie – brata i siostrę, z którymi mamy wspólnie iść drogami solidarności i pokoju. Trzeba zatem podjąć ogromną pracę wychowania do wartości, które podkreślają godność człowieka i bronią jego podstawowych praw. Kościół pragnie nadal być aktywny w tej dziedzinie i prosi wszystkich wierzących, aby wnosili w nią osobisty, odpowiedzialny wkład przez nawracanie serc, budzenie wrażliwości i kształtowanie postaw. Nieodzownym warunkiem osiągnięcia tych celów jest przede wszystkim modlitwa.

Prośmy przede wszystkim Matkę Najświętszą, aby wszędzie rozwijała się kultura dialogu i wzajemnej życzliwości oraz szacunek dla każdego człowieka. Jej zawierzamy konferencję w Durbanie, która, jak ufamy, umocni wspólną wolę budowania świata bardziej wolnego i solidarnego.

JAN PAWEŁ II

rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”
26 sierpnia 2001 r., Castel Gandolfo